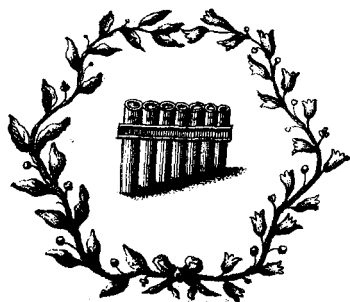

UB Braunschweig 84

2300-022-3

IOH. GOTLOB BOEHMII
IN ACAD. LIPSIC. P. P
INTER
ARCADES
CRISENII BEROENSIS
P O E M A T A

BRVNSVIGAE
IMPENSIS ORPHANOTROPHAEI, CID MDCC LVII

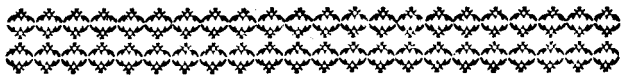
ILLVSTRISS. EXCELLENTIS
D O M I N O
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS
SERENIS. POLON. REGIS AC PRINC
ELECT. SAXON. COMITI CONSIST
EQVITI ORD. S. ANDR
MAECENATI INDVLGENTIS

IOH. GOTL. BOEHMIVS

Qui praecipuam sui partem, faustis sub penetralibus TVIS, ac de TE, scriptus Poematum liber fuit, nec voluit omnino, nisi TVAE sub clientelae umbra, liberaliter conquiescere. Praeter autem priuatas causas, quas plures

*habeo, consecrandi haec nostra Illustrissimo No-
mini TVO, impulit me singularis, erga opti-
mas artes, non modo amor TVVS, sed in tan-
ta fortuna, insignis earundem intelligentia:
quae, coniuncta cum iuris omnis, ac civilis
doctrinae, exactissima cognitione, non potuit
non, in TE, perfectum aliquid atque excel-
lens efficere. Ego certe, non sine ingenti ad-
miratione TVI, DOMINE EXCELLENTIS-
SIME, memini temporis illius, quo, in splendi-
dissimis legationibus, rerum inter ardua, saepe-
numero mentem litterarum studiis pasceres,
saepenumero gauderes doctorum consuetudine
hominum, essetque multo laudabilius otium
TVVM, quam aliorum, ut in tali fastigio,
negotium. In hos mores, in hoc ingenium, na-*

tus eruditusque est Illustrissimus Filius, iam & ipse amplis honoribus, ac virtute, visus; quem, olim concreditum fidei nostrae, laeti plaudentesque, conspiciamus pleno gressu, ad gentilitiae laudis magnitudinem, contendere. Jam vero inscripta TIBI Poemata nostra, fauens propitiusque excipies, tantum profecto valitura apud peritos, quantum addixeris TV, cuius iudicio, in grauissimis quoque rebus, plurimum tribuitur. Ego sane, DOMINE EXCELLENTISSIME, vehementer laetabor, si reuerentiam, erga TE, meam, obsequentissimumque animum, publico hoc monumento testatum fecerim.

AD
LECTOREM

In magno poetarum, quem aetas adtulit nostra,
prouentu, quum & ego ad praefens, qui nec som-
niaui in Parnasso bicipiti,

Nec fonte labra prolui Caballino,

Camenarum aliquid, abditum huc vsque, & sic
forte melius situm, non dubitarim extra limen
proferre; posset omnino naso excusso mea haec
suspendi audacia, aut certe, ab doctis rerum aesti-
matoribus, reprehendi. Equidem ipse, dum me-
cum habito, procul ambitione absum illa, vt, homi-
nem me, cui nec mens diuinior, neque os ma-
gna sonaturum, aliquo numero, vatum in sacro

choro, esse, existimem. Nec ductum tamen, inde a teneris, singulari amore in

Pieriosque dies, & habentes carmina Musas,
negauerim: illique ut fides professioni constet sua, Latinorum hunc Carminum libellum lectoribus trado; amicis maxime meis, quorum, si quod esset, nec supercilium formidarem. Sed dabunt hi certe, quibus animas haud noui candidiores, versiculis parum venustis, nec scriptis auspice Musa, facilem veniam: ac, reliquae iis dum dotes defunt, gratum animum, & fidum bene mutuis petus amoribus, imputabunt. Quodsi contigerit incomtae Camenae esse tam felici, ut item aliis viris doctis, ac sacerdotibus Musarum, haud displiceat, summam eorum beneuolentiae, & humanitati, persoluam gratiam, atque, ut ille ait,

Sublimi feriam sidera vertice.

Ita olim praefato nunc eadem stat sententia. Enimuero inculta poemata quum liberaliter excepta, a claris doctrina hominibus, fuerint, factus ego, quod fit, audentior, eadem illa, cum aliis nonnullis, denuo exscripta typis, exhibeo. Sed omnino pauca inascerere libuit, ut ne praecipua libelli dos, gratia breuitatis, periret. Neque decorum pudori meo & verecundiae ratus sum, ea, quibus blanditi nobis amici sunt, venustissima carmina iuxta euulgare. Attamen duo, tamquam herederam, ipso in limine addiderim: alterum G O T F R. M A S C O V I I, Iurisconsulti doctissimi, cuius pariter & Amplissimi fratris, I O H. I A C O B I, singularem, in me, amorem maximi facio; alterum compositum ab eo, quem, natum inter Italiae Musas, educatumque, Arcadici quoque nominis decus mihi iucundissimum amicum reddidit.

BOEHMIO SVO
D. GOTFRIDVS MASCOTIVS
IVR. N. ET G. IN ACAD. LIPS. P. P. O

*Amate Musis, Boehmi, amate Gratiis,
Torporis omnis inscie,
Cantus refundens pleniore iam manu,
Iucunda defers præmia.
Tibi ora finxit, imbuitque Nectare,
Latina Siren, Christius.
Te Roma censet acres inter Arcades,
Volasque per mundi plagas.
Barfote te laudat, canitque Heerkenfius:
Tibique se blande ingerunt.
Nam vena teneri te tenet Propertii,
Catulliani tum sales:
Et quidquid ætas aurea illa protulit,
Auro micante purius.
Hinc prosequor te laudibus lætus meis,
O cura Caelitum, o amor!
Dicens: perennis fama te, Boehmi, manet,
Ad alta surgis sidera.*

I. G. BOEHMIO PROF. LIPS

CARMINVM SVORVM EDITIONEM

PARANTI

*C*redideram, euerfis Graecorum rebus, ad Vrðem,
Quae septem late dominatur collibus, omnes
Arcadici nemoris veteres migrasse colonos:
Atque ibi, cum Phoebæ, Musas, Helicone relicto,
Manfuram aeterno fixisse in tempore sedem.
Quo magis, bis olim immixtus Pastoribus ipse,
Non semel attonitus cantantes auribus hausi,
Inter sese, atque Hetrusco pede, siue Latino,
Certatim vario mulcentes æera versu,
Quo mihi dulcia adhuc pertentant gaudia pectus.

*At postquam, quae culta paras excudere praelis
Carmina Plissiacis, legi, mellite Criseni:
Postquam Menkeni praelara poemata volui,
Et quae victuris chartis modo Christiùs addit:*

*Hic etiam sensi doctas habitare sorores,
Hic etiam dulci modulari carmen aeuena;
Nec frigus, crebrasque niues, obflare poetis,
Quo minus hic etiam cingant sua tempera lauro.*

*Tale tuum certe resonat mihi carmen ad aures,
Funera seu ducis, viduo & solatia lecto
Adfers dulciloquus, qualis quum Thracia mater
Plorat Ithym in filius, crudeli morte peremtum:
Seu libet heroum laudes, & facta, referre,
Tunc conferre pedem propius, cum vate, videris,
Qui tam magnifice Aenaeam curuare querelis
Nititur, & memorat speluncae gaudia furuae.
At si Thebanum percurris plectrum, velut ingens
Pindarus, haud medio certamine defcis, vt qui
Magna loqui oblitus: sed semper talis ad inum,
Qualis ab incoepo procedis diuite vena.*

*O! si, quos multos vrtica acroamatis vrget,
Hoc metirentur modulo sese, alma Poesis,*

*Sueta Ducum sedes colere, & penetralia Regum,
Non humilem intraret, lauro viduata, tabernam,
Plurimus Anacreon fieret seu vestis amicae,
Aut strophium, aut circum baccatum colla monile,
Non pueris elementa daret, tabulasque dolentes
Ad dominam ferret, quas diues scripsit amator.*

*Illuc, unde abii, redeo: tibi plaude, Criseni,
Perge, inquam, famam adquires, quae trans mare nomen,
Quaeque tuas laudes diffundat ubique, & honorem.
Interea, duce te, nostrorum gloria crescit
Inclita Pastorum, quos orbis nouit vterque:
Te duce, Plissiacum littus non inuidet umbris,
Docte Academe, tuis, sed priscas aequat Athenas.*

IOSEPH. BARSOTIVS S. P

INTER ARCADES

TRITASBVVS ANDRIACVS

AD
 SERENISS. PRINC
 ERNEST. AVGVST. CONSTANT
 DVCEM SAXO - VINAR
Quum bibliothecas & musea, Lipsiae, inviseret.

Plissiadum musea vides: Musisque videris
 Et decus, & columnen quondam. Sic docta Bunai *
 Cura; & maiorum spondent exempla tuorum,
 Ingenitusque amor Aonidum, & tua plurima virtus.

Ad v. Kal. Octobr. A. R. S. C1D1DCC LIV

* Illustriss. Comes HENR. BV- Ducis administer, eruditae No-
 NAVIVS, praecipuus Sereniss. bilitatis Germanicae decus.

ILLVSTRISS. EXCELLENTIS
 DOMINO
 HENRICO S. R. I. COMITI A BRUHL
 AMICORVM REGIS PRINCIPI

*De hortulis ac bibliotheca, Dresdae, palatio
 ipsius contiguis.*

Quod dudum imperio Diraeque Horrorque tenebant
 Marsque, immotum, ingens, vrbis munimina, saxum
 Nympharum formosa domus se tollit in auras.
 Immenfos inter fumtus, quae gratia rerum!
 Cessisti, metuende armis: simul omnia rident.
 Hic ver purpureum, pictis hic terra tapetis,
 Et Zephyri, & virides ramorum foedera in umbras,
 Inuitant Dryadumque choros, turbamque Deorum.

Vos quoque, quæis studium est digno memorare cothurno
 Bruhliadum laudes, aeternaque nomina, Musæ,

Lautitias inter tantas, angusta tenetis
Tecta, locique opibus captae, dominique fauore.

O fortunatos ciues, pacisque profundae
Securos, quorum surgunt in moenibus horti!
Augustum celebrate omnes: ter soluite dignas
Brutliadum meritis, pleno de pectore, grates:
Per quos parta quies populo, & Saturnia regna. *

Dresdae, a. d. v. Kal. Aprilis,

A. C. N. CIO IO CCXXXIII

* Animus iam olim erat, quaecumque hoc carmen, typis exscriptum, publicare: tumque, elegantius ut prodiret, limandum, perpoliendumque ceber. CHRISTIO, omnis Musae ornamento, *ἀντίκτυπος* transmisseram. Aduit is, pro sua humanitate, precibus nostris, &, qui

deerat, versiculis splendorem dedit. Illos ego diligentissime retractatos, sed vix mei amplius ingenii opus, nolui Musarum cultoribus inuidere: maxime, quum veniam euulgandi pariter eos, ac litteras, tum ad me humanissime scriptas, olim ab Amplissimo Viro impetratim.

POETAE ANONYMO

S. P. D

CHRISTIVS.

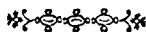
*H*onestissimum est, quod postulas, atque ideo nulla in me mora fuit, quin, quod voluisti, ficeret. Epigramma quidem tuum concinnum satis, ac Latinum, tum praesertim pulcro, veroque sententiae tenore probandum, facile carere me arbitro poterat. Tamen, quia, inter alia ingenii tui ac doctrinae bona, quanti sit facienda scribendi cura, stilique saepe vertendi ratio, videris perspexisse, nolui deesse officio, dedique operam, ut versus tentarem singulos, eaque ut annotarem, quae in verbis, in numeris, in sententia, rotundiora, aut pleniora expediri posse videbantur. Itaque eam retractatam epigrammatis tui formam, in alia tabella, scripsi, quae, cum hac epistola, reddetur tibi. Rationem edere sigillatim eorum, quae, quo consilio, induxi, transtuli, reposui, longum esset

futurum scribenti, superuacaneum autem coram idoneis cognitoribus causam dicenti. Te vero etiam in tuo opere rectum videre, reor. Per te ergo pleraque, qualia sint, iudicabis, tuoque arbitrio verissima quaeque optima habebis. Siue totum, hac noua facie, placeat; seu pars inde prioribus interpolandis sumatur; seu meliora omnia in haec vestigia succedant: adopta, utere, conuerte, ut lubet. Tuum est istud, quidquid est. Vale. Lipsiae, d. xxx. Martii,
 A. C. N. CIO IO CC XXXV

*Quod Pauor imperiis dudum, Pallorque tenebant,
 Ingentesque minae pinnarum, horrentiaque arma,
 Quod Mauors urbis posuit munimina saxum,
 Nympharum nunc pulcra domus, quo numine surgit?
 Tam bene regali venit noua gratia sumtu!
 Tam bene pacato gladii cessistis honori!*

*Hic ver perpetuum, pictis humus ipsa rapetis
 Se variat, iunctis pendent e frondibus umbrae.
 Nil tamen obsistit gratum spirantibus auris:
 Cuncta fauent volucrique Deo, Charitumque choreis.
 Vos quoque, quae citharae nervis, vel voce, paratis
 Brubliadum laudes victuras dicere, Musae,
 Munditias inter maiores, tella tenetis,
 Ingenioque loci captae, dominique favore.*

*O fortunatos nimium, pacisque profundae
 Securos, quorum haec muris violaria florent!
 Augusti vobis bonitas ea tempora fecit.
 Id memorate pii, nec non & promite dignas
 Brubliadum meritis, e grato pectore, voces.
 Horum opus est populis Regem praebere benignum,
 Qui belli medios inter consulta furores
 Servat, & armipotens celebrat Saturnia regna.*

ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS ⁷

DOMINI

ERN. CHRISTOPH

S. R. I. COM. A MANTEVFFEL

PIIS MANIBVS

S

Nil potuere preces; frustra prouoluimur aris:

Heu! frustra Superis thura, precesque, damus.

Heu! rapiunt aerae volucres vota, irrita vota:

Quae mihi fingebam gaudia, vana ruunt.

Occubuit Procerumque decus, Phoebique voluptas!

Occubuit columen, Lipsia docta, tuum!

Qui Pyliam meruit, simili virtute, senectam,

Conditus heu! tumulo, nunc levis umbra, suo est.

Ab! tantam poteras quam nunc admittere culpam,

Lipsia? Cur poenas sic miseranda luis?

Ah! tenero quondam qui te dignatus amore,

Ereptus Musis cur fuit ille tuis?

Heu! iuueni fueras olim dulcissima sedes:

Et sedes fueras, deliciaeque, feni.

Tu dederas anido sacras Permessidos vndas:

Formaruntque artes pectora tanta tuae.

Pectora plena Deo, cunctis habitata Camenis,

Et tibi, sanctus Honos, & tibi, rara Fides.

Hoc erat ingenio decus altae, Cilnius, Urbis,

Dum bene Romuleae consulit ille rei.

Hoc erat ingenio, magni dum Caesaris qualem

Ornat, & Aoniis dum fauet ille choris.

O! quoties, quoties, Superis nunc reddite Diuis,

Per te spes patriae laeta, salusque, fuit.

Quantus eras, tanti tot Principis inter amicos!

Tot Proceres inter, gloria quanta tibi!

Tum quoque fortunae posito tibi culmine summo,

Eximium docta nomen ab arte venit.

Tum quoque Castalides fessum te rebus agendis,

Et cytharis mulcent, carminibusque suis.

Sic bene, cum Musis, splendenti continit aulæ:

Sic bene curarum pondera, Phoebe, leuas.

Esto procul, quisquis, cultuque & fronte superbus,

Spernis Apollinei ferta, lyrasque, chori.

At tibi, sancte Senex, nostræ tutela Camenæ,

Omnis in ingenua præterit arte dies.

Ad doctasque redis, gratum tibi nomen, Athenas;

Et redeunt Musis tempora læta tuis.

Maius erat mernisse, tamen deponere, honores,

Atque intra sortem viuere velle suam.

Hi tibi secessus, hæc docta cæterua, placebant:

Ah! placeat magnis docta cæterua viris!

Non sumus immemores vestri pia turba fauoris:

Munera magna datis: munera magna damus.

Per nos, vestra legent illustria facta nepotes:

Et noscet vestrum terra remota decus.

Ante alios, diuine Senex, tua nomina dicam,

Et referet dotes pagina nostra tuas.

Ah! modo Dii dederint tibi tempora plura merenti,

Funus & obrueret serior vrna tuum.

At reuocant auersa Virum iam Numina, summo

Quamquam sic rutilant sidera multa polo.

Jam sedet aetheriis pars adfociata cateruis;

Et noua, purpureo lumine, stella micat.

Perfruere aeternum, quem nunc miraris, Olympo,

Magna anima, & Diuum gaudia tanta cape!

At tibi si qua manet coelesti cura tuorum,

Adspice tot lacrimas, ad tua busta, pias.

Squallentes Musas, moerentemque adspice Pindum:

Deserit ut lauros tristis Apollo suas.

Plectra silent, choreaeque absunt, cantusque sonori:

Heu mihi! sic miseris it, sine luce, dies.

Sola ades, incommos, Elegeia, scissa capillos:

Adsis! & querulis carmina pange modis.

Nos dabimus violas tumulo, moestasque cupressos:

Dicemusque omnes; Molliter ossa cubent!

MEMORIAE AETERNAE
ILLVSTRIS. C. A MANTEVFEL

Nominè alieno.

Dum tibi Castalidum chorus omnis, & aurea Virtus,
Et, quas fouisti, Sophiaeque, & Apollinis, artes,
Iusta parant, nostras ne despice, Diue, cupressos.

Sint alii, celebrande Senex, longo ordine, vates,
Diuini vates, soboles certissima Phoebi,
Qui nomen, laudesque tuas, praeclaraque facta,
Immensasque animi dotes, titulosque superbos,
Muneraque, aeterno, super aethera, carmine tollant.
Dicant postgenitis, annosa volumina, fasti,
Tot praeter curas, ac tanta negotia, Musae
Egregium studium, & magnae virtutis amorem;
Teque, Camenarum decus, immortale, remotis
Ostendant terris. Ipsae, tua Numina, Musae,
Ipse adeo insignis plectro tibi Cynthius aureo
Cantet. Non ea vis, nec tanta potentia, nobis.
Me tacitum coluisse tuae tot nomina laudis,
Diue, iunat, lacrimisque piis tua spargere busta,
Cordeque sub memori nostri seruare fauorem.

Contegat ossa leuis tellus tua, mensque caternis
Immixta aetheriis, Diuum nunc gaudia captet!

GENIO BENEFICO
ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
DOMINI
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS
COMITIS CONSISTOR. REL

FRID. ID. DEC. A. CIOIOCCXXXII

Candida lux oritur: Genium quae sacra piabunt?

Quae iam grata feret pingua dona manus?

Heu! heu! nec niueae soboles mihi candida vaccae:

Nec salit ante meos agna tenella pedes.

Rege sub antiquo, non sunt mihi condita Bacchi

Munera: non Hyblae ponere mella licet.

Nec licet aetherias pia spargere thura per auras:

Et vetor hiberno nectere fersa Ioue.

Quid faciam? Tenui Genium celebrare Camena

Sit satis, & Latiae tangere fila lyrae.

Audiat haec, adsitque fauens, placidusque: proterui,

Nec finat, abripiant irrita vota Noti.

Magne Geni, sic saepe, precor, tua sacra recurrant!

Sic tibi fumabit thuricremusque focus.

Sitque comes tibi, sancte, Salus: ac pone sequantur

Gaudia, puniceis tempora cincta rosis!

PRO
ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
D O M I N O
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS

V O T V M

KAL. JANVAR. A. C. N. CIO DCCC XXXXIII

Jane, tuae, niveis anibus, venere Kalendae:

Explicuit magnum sic bene Phoebus iter.

Janus ades, dapibus, veterique colendus Jaccho:

Te tibi numeribus femina, virque, vocant.

Nos quoque, luce sacra, plenis aduoluimur aris,

Quae tua bis senae numina, Sancte, piant.

Et bene Lofsiadem! magna ter voce ciemus:

Et bene Lofsiadem! vocis imago refert.

Cui, licet antiquae clarissima nomina gentis,

Maior ab immensa gloria mente venit.

Et cui tantarum est follers prudentia rerum:

Et cui Pierides dulce dedere loqui.

Adhuc nunc precibus: te, per patriaeque salutem,

Perque ego te vultus obsecro, Jane, tuos.

Sic furor aufugiat Martis: Pax aurea regnet:

Claudat & aeratis Pax tua templa feris!

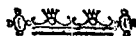
A D
ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
D O M I N
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS

A. D. XVII. KAL. APRIL. A. CIOIOCCXXXIII

Jure sollemnis mihi, dulciorque
Omnibus ridet bona lux Kalendis,
Fronte, Maecenas, tua quae ferendo
Nomina fulget.

Quid prius poscam Superos salute
Illius? nostrae data cura gentis,
Cura cui spretae data summa pacis,
Principe nostro.

Sis diu felix, patriaeque longum
Otium praestes: & amica nostris,
Docte Maecenas, duce te, reuertant
Tempora Musis!

15

ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
DOMINI
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS
GENIO VOTVM SOLVIT

PRID. ID. DEC. A. R. S. CIO DCCC XXXXIII

Ecce! igitur natalis adest, natalis ad aras,
Ecce! igitur, plenas thuris, agendus adest.
Nulla mora est: compone focum, sacer ardeat ignis,
Et viridi e lauro, Pleri, festa legas.
Muneribus carmen nec desit: Magna Tonantis
Dextra fouet tantum, sic foueatque, virum!
Vidimus, vt placidum, dulci cum coniuge, tempus,
Illius inter agat, deliciasque suas.
Vt nec cura vigil, centum nec pondera rerum,
Pectora sic valeant frangere, plena Deo.
Commoda quam patriae bene sunt his fulta lacertis!
His quoque vel grauius sic bene fertur onus.
His bene consiliis speramus. Plaudite ciues,
Et bona sollempni dicite verba die!
Saxonici gaudete viri! date festa patrono!
Et meritum memori figite corde suum.

Quis nunc funestos, Augusto sospite, casus,

Te duce, quis patriae dira pericla timet?

Tristis Erynnis abest: nostris Mars exfulat aruis:

Exfulat! atque alios barbara tela petant!

Pax Cererem colit, & credit Pax semina sulcis:

Aurea Pax laetae munera vitis alit.

Ecquis Apollineis inter vacat arma puellis?

Pacem amat innocuam, carmina quisquis amat.

Pace lyrae, cantusque, sonant: chorus undique varum

Artibus inuigilat, Calliopea, tuis.

O! tantum liceat nostris te dicere Musis,

Maecenas, aevi gloria prima tui.

Tum genus, ac, per te, veterum clarissima laudum,

Aucta, ego, cantando nomina, dicar olor.

Sed nostra immensi metuit ratis aequoris undas:

Arte nec Icaria folis adibo domus.

Ah, modo Dii tantae virtuti tempora donent,

Et longum patriae te superesse finant!

Vive tuis: saluumque, breui, te fata redicant!

Pascitur in reditus victima sacra tuos.

EPIBATERIVM
 AD
 ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
 DOMIN
 CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS
 EX SPLENDIDIS. LEGATIONE REDVCEM
 KAL. IANVAR. A. C. N. CIOIDCCXXXIIII
Nomine alieno.

Hoc erat in votis: Superos hoc vsque precati,
 Incolumis patriam repetas, carosque Penates,
 Praesenti tibi sollemnes largimur honores.
 Salve igitur, dilecte Parens! his reddite terris,
 Et desiderijs, salve, nunc reddite nostris!
 O quibus excipiam verbis? quo carmine possim
 Aduentum celebrare tuum, celebrare tuorum
 Gaudiaque, & loca cuncta domus resonantia plausu?
 Quae noua nunc rerum facies? Noua sidera cerno,
 Et procedentes, puro cum lumine, soles.
 Iamque redis: redeunt pretiosum tempora in aurum:

Iam metus, & tristi fugiunt suspiria fronte,
 Et sine luce dies, & longa silentia, defunt.
 Heu mihi! qualis erat quondam fortuna tuorum!
 Vt queruli inuisum tacita tum tempus in umbra,
 Te sine, condidimus, mea nunc solatia solus!
 Squallidus, (horresco referens, tremor occupat artus,)

Undique regnabat moeror: noctisque profundae
 Incubuit formido tuis, Pater optime, tectis.
 Adspice, vt Icarii nauem maris aequor arantem,
 Et viduam rectore suo, timidamque procellae,
 Aeolii fratres, elapsi carceris antro,
 Cognataque acie, inter se, pugnare parati,
 Immensae, fremitu vasto, formidinis implent;
 Mox scopulo illidunt, iam iamque resolvere tentant.
 Sic fuimus tua turba, Pater: te quippe remoto,
 Qui, procul hinc magni Regis sacra iussa sequutus,
 Haud ita respiceres nos, nostraque, totus in illis.
 Tu quoque, sancta Parens, gentis spes altera nostrae,
 Informi luctu, atque atris circumdata curis,
 Quaestus Deos, atque astra vocans crudelia, comas

Scissa comas, fletuque supplex, penetrale replesti

Infando gemitu, dulci disiuncta marito.

Est aliquid, fateor, fidos nunc inter amicos,

Nunc alacri studio, nunc spe, contundere curas:

Vt pia Penelope, pensis, tenuique Minervae,

Annos, operata, moras solatur Ulyssæi.

Haec illam medicina iuuet: nil proficis istis,

Atque, die noctuque, graui confecta dolore,

Absentem loqueris coniux moestissima amorem,

Absentem, per iuane domus, gemitunda requiris;

Et monimenta videns, patrios simulantia vultus,

Adstas, atque haeres oculis, languesque videndo,

Languendoque peris, & sic tandem ore profaris:

Quando ego te adspiciam, coniux? quandoque licebit

Nunc collo pendere tuo, pendere lacertis,

Alloquiisque frui blandis, interque loquendum,

Oscula nunc oculis, nunc oscula figere labris?

O, qui complexus reducis! quae gaudia tanta!

Quae mihi narrabit! nos quae narrabimus! omnes

Votivum salve, salve, ampla voce, cientes.

Vota cadunt: en! sospes adest, atque ora tueri
 Blanda Patris, facilemque datur contingere dextram.
 Ut, canae quum, vere nouo, fugere pruinae,
 Nec gelidis furiunt immites imbribus Austri,
 Et laetae segetes vernant, atque vndique surgit
 Aureus, in pratis, decor, & sua lumina filius
 Redduntur, Dryadesque, ac rustica turba, choreas,
 Per campos, ducunt, intonsaque culmina montis,
 Festiuoque omnes feriunt vastum aethera cantu:
 Omnia sic rident, sic te, dilecte, reuerso,
 Nos, tua progenies, cuncti exsultamus ouantes.

Salue iterum, dilecte Parens, decus omne tuorum,
 O & deliciae, & rerum tutela mearum!
 Salue iterum, Genitor, patriis nouus hospes in oris!
 Indulge nitidis Laribus: tibi Numina fortem
 Dent animum, dignosque tuis virtutibus annos!
 Sic dabimus laeti festis tibi grata Kalendis
 Munera, dicemusque sacro pia carmina plectro.

A D
ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
DOMINVM
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS
O D E

Siderum rector, decus omne coeli,
Phoebe, procedas, nitidoque curru
Impiger sacram, sine nube, lucem,
Auree, promas.

En! odorato focus igne splendet:
Stant Lares, vincti variis capillos
Floribus: gestit domus, atque festo
Carmine gaudet.

Iam meae, si quid loquor audiendum,
Concinunt, mistis fidibus, Camenae:
Sacra lux salue! Decus o tuorum,
Ter mihi salue!

Pone curarum nimium seuera:
Iamque, Maecenas, fuge cogitare,

Francici quid nunc minitentur irae

Martis, & arma.

Quid, potens belli studiis, Ibertis

Audeat? quae nunc ficta bellicosae

Territent classes? quibus aut vagenur

Hannus in oris?

Excidat dextris furor, atque caedes,

Quae piae dudum melius coirent:

Otio miles placido fruatur,

Abditus vrbe!

Audiant Diui, prece quae rogamus:

Prosperent curas, super ben! ruentis

Imperi rebus, miserisque fata

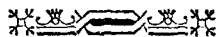
Dent bona terris!

Cum tuis, longum valeas in aeuum,

Summe Maecenas, decus & tuarum

Lucidum laudum teneat paterni

Nominis heres!

23

IN NATALEM
ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
DOMINI
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS
HENDECASYLLABON

O lux candidula, & voluptuosa!

O & deliciae, meique amores,

Et desiderium, meumque votum,

Natalis, decus omnium dierum!

At queis te reducem modis colemus,

Formosissima lux, dies beata?

Sacraram tibi thura, victimasque:

Sacraram numeros tibi trecentos,

Dein mille alios, dein trecentos,

Omnes dulciloquos, venustulosque.

Adeste, Hendecasyllabi, quot estis,

Omnes dulciloqui, venustulique!

Adeste, Aonides, quot estis omnes!

Dicamus dominum, decusque nostrum!

Dicamus domini optimos Decembres!

At, o verficulique, Virginesque,

Quae vos nunc loca, quae tenent tenebrae?

Vos in montibus, in palatiisque,

Vos quaesivimus omnibus libellis.

Quae vos nunc loca, quae tenent tenebrae?

O factum male! o mae tenebrae!

O durum genus! invidae Camenae!

At vobis bene sit, boni Decembres!

Natalis tibi! quippe cui clientes

Debemus dominum, decusque nostrum.

Dii te, cum domino, boni secudent,

O lux candidula, & voluptuosa!

A D

ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
D O M I N
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS
DIE IPSIVS ONOMAST

PRID. ID. MAIL. A. C. N. CIO IOCC XXXV

Et merito luci sacrae meditabar honores,
Sertaque carpebam, vastum & tibi pendere carmen,
Romanum carmen, partae praeconia laudis,
Tentabam. Renuunt nostrae, tua turba, Camenae,
Haud rerum immemores tantarum, Numine dextro
Quas patriae tractas, ac toti commodus orbi:
Abiciuntque tubas, & plectra tacentia ponunt.

Tantum thura bonis, te propter, Maxime, Diuis
Grata ferunt: coeloque pii sparguntur odores.

O qui, Saxonidum es decus indelebile, Lossi,
Cui Rex, cui populus, votis ardentibus, vni,
Tot proceres inter, cunctos virtute verendos,
Consilio illustres cunctos, mox Marte subacto,

Foederis atque altae commisit pondera pacis,
Vsq̄ue vale! & miseras recreent longa otia terras!

Vota cadunt: Pacem video, Pacisque ministras,
Late, per populos, albis incedere bigis,
Et Cererem ditare agros, atque ordine longo,
Cum Nymphis, Satyros, per pingua rura, choreas
Ducere. Bella silent: antro Mars clauditur aereo,
Atque, sedens super arma, fremit, dirasque catenas
Mandit, &, indocilis flecti, in sua viscera saeuit.

Tu quoque, permixtus, Diuum fâte sanguine, turbas,
Ingredieris, veste in niuea, spectabilis vnus
Insigni forma, dextramque ornatus oliuae
Germine. Praepetibus longe te Gloria pennis
Anteuolat, nomenque tuum, praeclaraque facta,
Omnibus ostendit terris, & ad aethera tollit.
O qui concentus laudum! quae nomina famae!
Te cuncti adspiciunt, atque in te lumina figunt,
Mirati angustae laudis decora alta, poetae:
Quos simul ipse sequor, non vltimus inter ouantes.

AD
 ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
 DOMINVM
 CHRIST. S. R. I. COM. AB. LOSS
 SVPER ACERBISSIMO
 CONIVGIS INCOMPARAB
 OBITU
 ELEGIA

Ergo, quae toties tecum laetata Camena est,
 Heu! tecum, in lacrimas, tota soluta ruit.
 Infandumque domus viduae miserata dolorem,
Moestitiae nullum nouit habere modum.
 Fac, mihi tergemino rigeant praecordia ferro:
 Fac, mihi sit, medio pectore, dura fletex.
 Non tamen immotus tristissima funera cernam:
 Decidet ex oculis largior vnda meis.
 Et trepidae pectus tudent mala verbera palmae:
 Et querula adtonitam voce replebo domum.
 Heu! heu! sic miserum tua me quoque vulnera perdunt:
 Et mala quae tua sunt, sunt mala nostra simul.

O tibi cognato quae iam Dea reddita coelo es!

O tanto aeternum, femina, digna viro!

Te quoror ereptam: nostri tu caussa doloris,

Seu sol extollit, seu caput abdit aquis.

Dedecorent alios, vulgari in funere, luctus,

Et cum disiectis vox gemebunda genis.

Tu decus omne tuis: postquam te fata tulerunt,

Heu mihi! nos lacrimae, moestaque verba, decent.

Et iuuat excelsae praeconia dicere mentis:

Et iuuat Ambrosio spargere odore rogem.

Ah! modo sint validae nobis, in carmina, vires!

Ah! modo sit tantis laudibus apta chelys!

Vos, o Castalides, cytharaeque inuentor, adeste!

Vestrum opus, *has dignis concinuisse modis.*

Dicite, nostri enim, diuinae frontis honores,

Quos velit esse Venus, quosque Minerua, suos.

Illius augustae decus altum dicite formae:

Heu! decus, implacidae praeda relicta neci.

Sunt aliquid roseaeque genae, flauique capilli,

Brachiaque, intacta candidiora niue.

Illa mouent homines, arsit quoque Jupiter illis,

Et durum Alcidem frangere forma valet.

At tibi, Diva, animae coelestia munera magnae,

Et pudor, & pietas, gloria maior erant.

Sit proba Penelope, caro diuulsa marito,

Fallat & arte moras, fallat & arte procos.

Vincis Penelopen: vincis, quas protulit aetas

Aurea, nuptarum non malefida choros.

O! vtinam sacros turgent mortalia manes,

Et tibi consortis nunc quoque duret amor!

Si licet, Elyfios inter collesque, nemusque,

Respice follicitum, post tua fata, torum.

Et facilis succurre viro, succurre relicto,

Heu! tua qui tristi colligit ossa sinu.

Fleuit vt Eurydicen quondam Rhodopeius Orpheus,

Non exorarent quum sua plectra Deos:

Sic Superos, atque astra vocat crudelia coniux:

Sic tua sunt lacrimis humida busta piis.

At tibi parta quies: te nunc, felicior vmbra,

Gaudia sublatam non peritura manent.

Sit super ossa levis tellus! tumulumque coronent

Candida puniceis lilia mixta rosis!

ILLVSTRIS. ET EXCELLENTIS
 D O M I N O
 CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS
 MAECENATI INDVLGENTIS

O qui Saxonidum es decus virorum,
 Doctae delictum, statorque, Musae,
 Nostrum cui prius offeram libellum,
 Lossi, quam tibi? qui leuem libellum
 Admittes facilis, fruique Musis,
 Frui carminibus, mihi dedisti,
 Rogatusque dabis, *nec immerenti.*

Sic longum valeasque, gaudeasque!
 Sic Diui faueant tibi iugales,
 Vt quondam tibi plurimum fauebant!

31
IN DIEM ONOMAST
ILLVSTRIS. DOMINI
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS

COMIT. CONSISTOR. EQVIT. ORD
S. ANDREAE

PRID. ID. MAIL. A. R. S. CIOCCCLIII.

Candida lux, nostris toties cantata Camenis,
Ter patriae salve, Pieridumque choro!
Lossiades, columnen gentis, viuitque, valetque,
Atque ex hoc numerat tempora plura die.
Sic veniat, Venerande, tibi iucunda senectus:
Sit tibi mens eadem, sit tibi laeta domus!
Vtque refert patrios soboles pulcherrima vultus:
Sic patriae accendat pectora laudis amor!

ILLVSTRIS. DOM.
CHRIST. S. R. I. COM. AB LOSS
INDVLGENTIS. MAECEN

Hos numeros, atque haec festa tibi luce patrono

Pastor, ab Arcadia, florea festa fero.

Hae mihi diuitiae, nostrae haec sunt munera Musae:

Dat mihi non alias pauper agellus opes.

Ast nobis si fundus erit spatiosior olim,

Si mihi culta domus, si mihi laeta seges:

Otia si nostris contingent grata Camenis,

Atque aderit turbae dexter Apollo suae:

Tunc ego Lossiaden, sancti decus omne senatus,

Per nemora, & montes, cunctaque rura, canam.

Tunc ego, Lossiade saluo, maiora quotannis

Numinibus solvam debita vota bonis.

At tibi tranquillae succedant tempora vitae!

Et patriae valeas, propitiusque mihi!

ILLVSTRISS. AC REVERENDIS
 DOMINO
 IOS. ANDR. COM. IN ZALVSKIE
 ZALVSKI
 SVPR. REGNI POLON. REFEREND. REL
 IN SOCIETAT. LL. AA. LIPSIC. RECEPTO
 ADPLAVSVS

*Quae noua lux, nostris dudum expectata Camenis,
 Exoritur? Patrio surgit quae gloria Pindo?
 Eia! igitur Zaluscus adest, super aethera notus
 Doctrina, ingenio, scriptis, virtuteque multa:
 Zaluscus, decus Aonidum, ac tutela Mineruae,
 Cui cytharam Phoebus, dulcem cui Suada loquelam
 Concessit, plauditque suo Parnassus alumno.*

*Eia! igitur nouus hospes adest: gaudete, sodales!
 Agnosco vultumque Viri, frontisque decorem,*

Et placidos mores, & docto in vertice lauros.

Non ita despiciamur: nec tantum carmina Musae
Aurea, Teutonicae Musae, bona Numina temnant:
Et Zaluscia den, magnum ceu pignus amoris,
Suscipimus, laetique alios meditamur honores.

Sic te oratorum dicat, varumque, caterua:
Musarumque chorus laudes, per Teutonis oras,
Et Zaluscidae referat facta inclita gentis.

PRID. KAL. APRIL. A. R. S. CIOCCCLVI

ILLVSTRISS. EXCELLENTIS
 D O M I N O
 CHRIST. GOTTL. S. R. I. COM
 AB HOLZENDORF
 COM. CONSISTOR. SVPR. SENAT
 ECCLES. PRAESIDI

Dii tibi concedant folatia, coniuge demtra,
 Ac longum Musis te superesse sinant!
 Dii faueant votis! Saluo te, plurima crescet
 Gloria Pliffiadum, Leucoridumque decus.
 Sic nec desperant nostrae, tua turba, Camenae,
 Quae tua, Maecenas, nomina magna colunt.

A. D. IX. KAL. MAL. A. R. S. CIO DCCCXXXIX

PERILL. ET EXCELLENTIS
 DOMINO
 IOH. GOTTH. L. B. A GLOBIG

POTENTISS. POLON. REG. PRINC. ELECT. SAXON
 SVPR. SACROR. COLLEG. PRAES

Globigi, Aonidum decus, ac tutela, sororum,
 O et praesidium nostri, & spes maxima, Pindi,
 Ut tu litterulasque foves, doctamque cateruam,
 Ac nostram inprimis magna, & praeclara, Camenam
 Expectare iubes, rebus fernasque secundis:
 Sic tibi Dii faueant, longum placidique per aevum
 Adspirent coeptisque tuis, patriaeque salutem.

Tuque, o Nympharum pulcherrima, coniuge digna,
 Cui iunxere olim auspicio bona Numina dextro,
 Vsque vale, nec te fati vis aspera laedat.
 Casta adsit Lucina tibi, videasque paterna
 Virtute insignem sobolem, virruteque matris.
 O qui tum plausus fuerint! quae carmina Musae!

AD

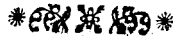
ILLVSTRISS. DOM
AVG. COM. MOSCZINSKY

die ipsius natali

IV. KAL. FEBR. A. R. S. CIOCCXXXVII

Ergo, age, natalis faustos celebremus honores,
Carminibus, verbisque bonis, nec munera Bacchi,
Annoſi Bacchi, cyathis ſpumantibus abſint:
His Moſcynſciadae ſit fas libare ſaluti.

Sis felix, ſoboles Dium, longumque per aeuum,
Virtuti viuas, noſtris faueasque Camenis.

AD
ILLVSTRISS. DOM
FRIDERIC. ALOYS. IOSEPH
S. R. I. COM. A BRVHL

PRAEFECTVM VARSAV

KAL. IANVAR. A. R. S. CIO DCCCLIII

Builiadum sanguis, nostrae noua gloria Musae,
O et praesidium quondam! Namque horrida Martis
Quamuis castra petas, lituosque, & tela, triumphos
Inter Sarmaticos, teneris mediteris ab annis:
Non tamen imbellem durus, mea Numina, turbam,
Castalidas, vatunque choros, doctamque Minervam,
Despicias, longa & spretam sub nocte relinques.
Fallimur? an talem magni te exempla parentis
Promittunt nobis, atque augur spondet Apollo?

Ergo, age, dilectae crescas in vota Camenae!
Tempus erit, quo te, titulis & honoribus auctum,

At patria virtute magis, virtuteque matris,
Spectandum toto dicent Helicone poetae;
Quo tibi Pierides plaudent, tibi fertaque necent.

Ipse adero, immixtus turbae, fidibusque Latinis,
Brulhiadum decus adgrediar, nomenque, referre,
Aureaque, aeterno scribenda in marmore, facta.

Interea Iani festis, de more, Kalendis,
Vota tibi, & tennes ferimus munuscula versus.

ILLVSTRISS. DOM
IOH. ADOLPH. S.R.I. COM. AB LOSS

NATALEM XIII. GRATVLATVR

KAL. FEBR. A. R. S. CIO IOCC XXXXIV

Sollemni tibi quid die precemur,
Lossi, deliciae meae, & voluptas?
Nil deest tibi. Namque Dii dedere
Praeclarum genus, indolemque rectam,
Et frontis Veneresque, Gratiasque.
O qui flosculus es iuventiorum,
Diuum discere frui benignitate!
Hoc voti caput: hoc tibi precamur,
Lossi, deliciae meae, & voluptas.

* * * * *

ILLVSTRIS. DOMINO
IOH. ADOLPH. S. R. I. COM. AB LOSS

EX RVSTICATIONE PAVLLVLVM AEGROTANTI

*Q*uid iuuat infomni noctem traducere cura?

Pone metum, dilecte puer, spes summa parentum!

Ipfa Salus, nostras cui nunc incēdimus aras

Te propter, valles habitat, nemorosaque rura,

Et, quas Nympharum sedes lustrauimus, hortos.

Morborum procul omne genus: non pallida febris,

Non macies, languorque adsunt, dirique dolores.

Vos quoque laudarim, segetes, siluaeque recessus,

Et te, Moene, tuis nam quid formosius vndis?

Phoebe, nec hinc aberas: o qui citharaeque, lyraeque,

Herbarumque potens, istis in montibus, erras,

Huc ades, & ferua iuuenem! Nam posse mederi

Te templis suspensa tuis, tot vota loquuntur.

FRANCOE. AD MOENVM AD D. III. ID. IVN.

A. O. R. CIO MDCC XXXXIV.

A D

ILLVSTRISSIMVM

DOMINVM

IOH. ADOLPH. S. R. I. COM. AB LOSS

*Quum, in Academia Lipsiensi, litteris
operam nauaret.*

Frustra Camenis, & sapientiae,

Dilecte Lossi, viuimus artibus:

Frustra, inter aequales, decorum

Fronde sacra caput effereamus:

Diuina virtus ni bene mutuis,

Cultusque veri, certet amoribus:

Ni mentis insanos tumultus

Herculeis domitemus armis.

Hac arte, Diuum regna mereberis,

Vitamque, duces, ceu dominus tui,

Feliciorem, quam potenti

Si geminus tibi sublit orbis:

Quam si profundi diuitias maris

Centum recondas clauibus. Ah miser!

Cui nulla virtus, ac Camena

Nulla colit rude pectus arte.

Macte! auspicati propositi tenax,

Lossi, secundo perge viam pede:

Phoebique, virtutumque cultor,

Disce patrem, patriasque laudes,

ILLVSTRIS. DOMINO
IOH. ADOLPH. S.R.I. COM. AB LOSS

SERENIS. POL. REG. ET PRINC. ELECT. SAX
A CONSIL. AVI. ET IVSTIT

Ecce! salutatam festo te tempore, Lossi,

Laeta Camena venit.

Si qua manet veteris tibi nunc quoque cura fodalis,

(Permaneaturque, precor,)

Admittes humilem facilis, nec munera temnes,

Quae tibi parua damus.

At quondam maiore decus te pectine nostrum,

Carminibusque, canam.

Te quoque, Natalis, dicam. Sic blandior olim,

Et sine nube, redi.

ILLVSTRIS. DOMINO
PETRO COM. RANZOVIO

*Quum illi Recitationem Academic.
de ortu regiae dignitatis, in Polonia,
transmitteret.*

Hollatiae decus omne tuae, decus omne Camenae

Plissiadis, nostri ni iam tibi cura recessit,

Sarmatiae noua regna leges, Regemque verendum,

Boslauum, aeternis nomen memorabile fastis.

Haec nos, Arcadici nuper nouus incola ruris,

Diximus, ac tenuis ferimus tibi munera Musae.

AD

PERILLVSTREM DOMINVM
GVNTHERVVM BVNAVIVMIYDICII IMP. QVOD VETZLARIAE EST
ADSESSOREM

Bunau, Aonidum decus,
Seu tu Maeonio carmine concinis
Magni facta Georgii,
Vt pacem populis, seclaque patriae
Auro fulgida, reddidit:
Seu Munchusiaden ducis ad aethera,
Docti praesidium chori:
Miramur numeros, atque Heliconium
Argutae sonitum lyrae.
Illa, Threicio blandior Orpheo,
Vmbrarum genus asperum
Flectes, & rigidi culmina Caucafi:

Illa postgenitis canes

Aeterna egregii nomina Principis.

O Pindi iubar aureum!

Lesboi fidicen maxime barbiti!

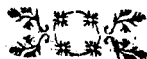
Me si diuitis ingenI

Vis, ac Pierii gloria carminis

Aequarint humilem tibi,

Nil poscam immodicus maius Apollinem.

A. R. S. C I O I O C C L I I

Sic, quem tradideram tibi Catullum,
Sed pulchrum, nitidumque, candidumque;
Tam pulchrum, nitidumque, candidumque,
Quam nigrum, maculisque & hinc & illinc
Informem, facinus! mihi dedisti;
Ad te nunc venit, heu! tuus Catullus.
Quem si restitues meum Catullum,
Sed pulchrum, nitidumque, candidumque,
Tam tu pectora torreas puellae,
Quam dudum tua torruit puella.

HONORI AC MEMORIAE
 IOH. ELISAB. HOMANN
 BARONIS. AB HOHENTHAL

Me quoque tristitiae pietas iubet esse sodalem,

Et iubet inuisa cingere fronde caput:

Et, madidas lacrimis, violas sparsisse sepulcro,

Dilectaeque umbrae munera moesta dare.

Ah! nimis optatae fugientia tempora vitae,

Et rigidum fati fasque, nefasque, queror.

Ergo nec magnis Parcae virtutibus aequae:

Heu mihi! formosae & sua fata manent.

Nec fidi valitura diu sacra foedera lecti:

Concordesque animas diuidit atra dies.

Scinde, marite, genas, atque aethera planctibus imple!

Coniugis ante rogum, scinde, marite, genas!

Et fufis super ossa piis, tepidamque fauillam,

Fletibus, attonita pectora tunde manu!

Quae tibi sollicitae superant solatia vitae?

Oscula non capies, oscula nulla dabis.

Nullaque pendebunt flagrantia brachia collo:

It fine blanditiis, it fine luce dies.

Quo tibi nunc altaeque aedes, villaeque venustae,

Atque in vicino iugera culta solo?

Non ego diuitias, cinctas & turribus vrbes,

Non, fine coniugio, regna superba velim.

O fortunatum! viuit cui candida coniux,

Nec, nisi longaeuo, dissocianda viro.

Doelchauiae valles *, laetique silentia ruris,

Et seges, et, nitido non sine fonte, nemus!

Vos domino requies quondam sua, dum fugit urbem,

Et comiti tenerae coniugis ire licet.

Crescite felices, dixit, mea gaudia, filuae!

Cresce diu, dominae villula cara tua!

Hic erimus, Zephyris gratas spirantibus auras:

Tumque nouos flores hic, mea vita, legam.

Hic, procul urbana cura, spatiamur agris,

Et mollem fessis conteget herba torum.

* Doelchauia, *Delkau*, villa THAL, sita, in fertilissima val-
Perill. Dn. CHRIST. THEOPH. le, inter Lipsiam & Mersbur-
HOHMANN L.B. ab HOHEN- gum.

Jamque feret placidae laetus tibi dona colonus,
 Primitias Cereris, mitia poma, nuces,
 Et choreas circum ducent, de more, puellae,
 Placabuntque suos, in tua vota, Deos.
 O hominum ignaræ mentes, coecæque futuri!
 In freta fert rapidus votaque, spesque, Notus.
 Heu! fuit, extento qua non mihi dignior ævo,
 Gloria nuptarum, Plissiadumque decus.
 Blandus, in ore, pudor stabat, suavisque loquela:
 Ingenium Musæ condecorabat amor.
 Talis erat certe virtusque, et forma, puellis,
 Quum fluere auro splendida secla suo.
 Ferreus omnis erit, quem non haec funera laedunt,
 Nec tua sollicitum maxima damna tenent.
 Caucaiseis scopulis me non genuere parentes:
 Nec tenero durus stat mihi corde lapis.
 Audiat haec, clarique dabunt quum carmina vates,
 Et faueat numeris umbra beata meis!

PERILLVST. DOMINVM
LIB. BAR. A SANDRAZKI

Artifici calamum caelatum pollice donas,

Aurea quo nuper tot tibi scripta lego.

Haec quoque tentabam, tam diuitem munere laetus:

Plumbea sed nostrae tum retulere manus.

Viderat, admonuitque simul me Phoebus: amici

Quippe erat hoc, nostrum munus at illud erit.

GENEROSISS. DOM
IOH. RVD. A KIESVETTER

POTENTIS. SARMI. REG. ET DVC. EL. SAX. A CONS
AVLAE ET IVSTIT

IN VILLA SVA RVSTICANTI

Dum vacat, & nostrum delectant rura Menalcam,

Nos etiam filuae, cultaque villa, iuuant.

Et petimus campos, curas & mittimus vrbis:

Rustica curarum nescit amara cohors,

Nunc caput impedian, verno de flore, corollae,

Quas, modo collectas, candida Nympha dedit.

Saltantunque choros Dryadum, Faunosque, sequamur:

Quisquis adest, alacri ter pede pulset humum,

Nec nos Arcadicae cedamus carmine turbae:

Perfonet argutum dulcis arundo nemus.

Post patula liceat captare sub ilice frigus,

Mollis vbi fesso praebeat herba torum.

Fons vbi, suadebunt faciles & ducere somnos

Nunc volucrum cantus, nunc leue murmur aquae.

Ac mille intonsis errant vbi montibus agnae:

Duxque caper, magnam grex sequiturque Palem.

Haec mihi iucundae contingant tempora vitae!

Ah valeant vrbes! Haec mihi rura placent.

PIIS MANIBVS.
 FRID. OTTON. MENKENII V. A
 INTER ARCADES
 POLIANTI CRIVNTINI

Quem Charites, Musaeque dolent, & magnus Apollo,
 Menkenidem, rapido nuper sibi funere mersum,
 Menkenidem, Latiaeque decus, columnenque, Camenae:
 Hunc etiam Arcadici lugent campique, nemusque,
 Pastorumque omnis coetus, sociique poetae.

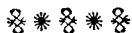
Illi Castalides, illi sua munera Phoebus,
 Diuitis eloquii dederant, & carminis artem
 Ausonii, quo saepe Deos, quo saepe canebat
 Heroum genus, & gemini mysteria Pindi.
 O quae cantantis tum vox! quae gratia plectri!
 Quale suum carmen nobis! Vidi vndique turbam,
 Et circumstantes ipsas, denso agmine, Nymphas,
 Attentis haurire animis dicta, aurea dicta,

Atque, inter sese, diuino adplaudere vati.
Non alius nostris fuerit praestantior agris!

Ah! modo Pierii cantus, et plectra, lyraeque,
Inmites mollire Deas, ac tristia possent
Regna Erebi, non te, sublatum aetate virenti,
Immixtumque vmbris, quererer: moestique nepotes
Flebile duxissent, longo post tempore, funus.

Sint alii, Pario decorent qui marmore bustum;
Arcades immensae referant praeconia famae,
Et docti extollant *POLIAN TI*, ad sidera, laudes.
Dicant Aonides, dicant patriaeque Camenae,
Plisfiaci, vatem, decus indelebile Pindi.
Ipse equidem magnum repetam et memorabile nomen,
Inducamque vrnae laurum, tristesque cupressos.

A. R. S. CIO IO CCLV

VIRO SVMME REVER
ROMANO TELLERO

SVPREMOS IN THEOLOG. HONORES
CAPESSENTI

Nomine alieno.

Quis te, tuorum fidus amabile,
Tellere, & ingens Plissiadum decus,
Quis te ausit imbelli, fauentem
Per patriam, resonare plectro?

Te, te potenti dicere carmine
Certent poetae; te fidibus nouis,
Modisque inauditis, Camenae
Postgenitis memorare fecis.

Nam qui, priores te meritis, ferant
Aeterna vatum munera: munera,
Auroque, gemmisque & superbis
Pontificum potiora gazis?

Tu dignus illis. Est animus tibi,
 Coelique plenus, plenus & artium,
 Quas, clara doctrinis, Achaia,
 Et Latii peperere colles.

Quae Suada labris! quis Deus aureo
 In ore regnat! quam populus stupet
 Te iussa pandentem Tonantis!
 Quam cupida bibit aure dicta!

Sic fertur olim nobilis Orpheus,
 Dulci remissis carminibus lyra,
 Silvasque, inaccesasque rupes
 Haemonii docuisse montis.

Te sanctioris fama scientiae
 Transcripsit astris, Eusebii decus,
 Spes nostra, nostrarumque praefens
 Delicium, columenque, rerum.

Inuicta, per te, Religio fuis,
 Cognata coelo, fulget honoribus:

Puroque consecrata cultu,
 Ara flagrat, meliore flamma.

Sic Fas, & Aequum, nudaque Veritas,
 Urbem frequentant, te duce: sic Pudor,
 Sic prisca Virtus, & fideles
 Confociant sua iura mores.

Frustra reluctans, Impietas ruit,
 Fatale monstrum, progenies Stygis:
 Scelusque non audet profanum
 Candida sollicitare tecta.

O nos beatos! Psallite, plaudite,
 Tanto, sodales, plaudite praefuli!
 Diemque Cressis hanc lapillis,
 Nec solito decorate cantu!

Nunc, nunc tot altis debita laudibus,
 Tot parta factis, fuscipe praemia,
 Tellere, nunc sacros honores,
 Ante diu meritos, capeffe.

Eia! auspicatis muneribus frui
Donet benignum Numen, & arduos
Secundet ausus, ac potenti
Incolumem tueatur astro!

Si fas precari plura, precabimur:
Nostras tueri perge, iuuantibus
Diis, semper aras: Dii, vocati
Rite, dabunt patriae salutem.

AD

MOESTISSIMVM VIDVVM
CONSOLATIO

Define fata queri, manesque vrgere sepultos,
Dilectos manes, & non reparabile damnum.
Cessent funerae taedae, tristisque cupressus,
Et lacrimae, & gemitus. Non haec tibi munera coniux
Postulat, aetheria nec sic reuocabilis aula.

Elysiis immixta choris, Diuumque cateruae,
Illa domos habitat laetas, templa aurea coeli,
Planctus ubi, questusque absunt, dirique dolores.

Nec tamen abscessit simul omnis cura fuorum,
Et longo, ante alios, fracti moerore mariti.
Fallor? an, adspiciens celsi de limine Olympi,
Ingentem iubet ipsa animis depellere luctum,
Nec viduum deslere torum, fobolemque relictam.

Haec tibi semper erit vitae solamen acerbae,
Deliciumque domus, ac spes bene fida senectae.
Cernis, ut incedant patriis virtutibus omnes,
Ut referant matrem, qua non praestantior vlla
Inter Plissides, vultuque ac more venusto.

At modo Dii demtos addant tibi coniugis annos,
Et, sine nube, finant placidos procedere soles.

FLORES SPARSI
IN TVMVLM
MARIAE HENRIETTAE
TRILLERAE

PRAESTANTIS. FEMINAE

Ergo iterum ad lacrimas, & amico in funere planctus,
Poscimus, ah! toties moestae pars magna cateruae.
Poscimus. Ereptum decus, & sua gaudia solam,
Trillerus gemit Henricam, tristisque sepulcro
Inferias parat, & supremos, carmen, honores.

Illam nigra dies, & ineluctabile fatum,
Abstulit insignem forma, viridique iuuenta,
Et longe, ante alias, niuea virtute decoram.
O! mihi qualis eras, Charitum pulcherrima, primum
Quum te te adspicerem, Moeni novus hospes ad undas,
Inuisas undas, tua post crudelia fata *.
Qualis in Idaliis fertur Cythereia campis
Diua ingressa, inter focias spectabilis vna

* Obiit Francofurti ad Moenum, A. R. S. CIO DCC L I

Coelesti forma, & roseae cervicis honore:
 Qualis & aethera Phoebe procedit in aula,
 Astrorum decus, ac placido splendore refulget,
 Purpureo perfusa genas, atque ora, pudore:
 Talem felices illam genuere parentes.

Aurea sperabam ducturas stamina Parcas:
 Frustra equidem, & cineres iam nunc tenet urna sepultos.
 Tertia faevit hiems, & adhuc stat cura peremptae
 Coniugis, ac vidui moerent sua damna Penates.
 Luctus vbique, & vbique dolor: nec, ut ante, Camenam,
 Phoebeasque lyras, bifidique cacumina Pindi,
 Saucius infando curat moerore maritus.
 Tantum ille Elyfias vrget nunc fletibus umbras.

Tu quoque, Leucoridum tu formosissima, patris
 Summum, nata, decus, matrique simillima proles,
 Aditas, scissa comas, & pectora tunsa, sepulcro
 Illacrimas, fundisque leues lamenta per auras.

Ast ego, dum docti tumulto dant carmina vates,
 Serta legam, cineresque super, moestissimus addam
 Pallentes violas, & amantem busta, cupressum.

AMPLISS. VIRO
 IOH. LVD. BIANCONIO
 REGIO CONSIL. ET ARCHIATRO

Ite, leues Musae! Si qua est in carmine virtus,

Non eritis docto munera spreta viro.

Ille, Machaonia quamvis magis inclitus arte,

Castalidesque colit, Castalidumque lyras.

Et siue Etrusca ludit fide, siue Latina;

Adnuit argutis Phoebus & ipse sonis.

Ite igitur! nec longa via est, nec ianua clausa:

I, liber! en facilem porrigit ille manum.

IN NVPTIIS
 AVG. CHRIST. MARCHII V. A
 CVM
 LECTISSIMA VIRGINE
 CHRIST. ELISAB. LINKIA.
 A. R. S. CIO DCCCXXXVII

At quid moraris, Musa, age, Lesbium

Laeto increpamus pollice barbiton,

Castosque Marchi, Linkiaequae,

Carminibus follicitemus ignes!

Jo! canamus, Castalidum decus,

Sponsum, & puellam, moribus aureis

Notam, per urbem, plurimisque

Muneribus Veneris potentem.

En ille quantum, tot decorum nitens

Effulgoranti fidere, promiscat!

En ille, doctrina politus,

Quam peperit sibi grande nomen!

At Marchianae non ego nomina

Laudis, loquaci carmine, personem:

Miratur haec imbelle plectrum,

Digna cani meliore Musa.

Te, Nupta, dicam? Te satis indoles

Excelsa mentis, foetaque gloriae

Claravit aeternae creatrix,

Et populi super arua vexit

Divina Virtus: te Pudor, & Pium,

Et nixa suavi pondere Comitas,

Amorque cingunt, atque nullo

Rara fides violata fuco.

Te pulchra Divae filia Cyprae

Ambit, Venustas, ternaue Gratia

Tecum hospitatur: te tuorum

Condecorant monimenta laudis.

O par beatum! o dulcia nomina!

Dicenda multo nomina carmine!

O candidis vestros amores

Ominibusque, auibusque, laetos!

Fallorne? Sancto pronuba foederi,

Damnosa quod non imminuet dies,

Iam Diua plaufit: iam fidelis

Delicias thalami parauit:

Quem laeta circum dant choreas Venus,

Jocique mille, & mille Cupidines.

Ite, ite! iam vos sacra taedae

Flamma vocat, geminate gressus!

Ergo beati viuite! Gaudia

Connubialis cernite vinculi!

Videte quondam, sic vouemus,

Progeniem numerosiore!

AD
 VIRVM CONSVLTISS
 IOH. VENDELIN. NEUHAUS

Quum J. V. D. inauguraretur.

Nec te filebo, Nihufides, patrum
 Ortus bonorum sanguine, & inclitus
 Laudumque, virtutumque, plenae
 Stirpis honos, Themidisque splendor.

Nec te filebo: reddite barbiton,
 Feffo, Camenae, reddite barbiton
 Cantu fonorum, iamque sacros
 Eloquii referate fontes.

O te canendum! Natus ad ardua,
 Heu! quam citato pectoris impetu,
 Coetusque vulgares, & vdam
 Spernis humum, superasque maior

Arces subintrat! Te foboles Deum,
Virtus, & ardor laudis, & indoles

Erecta, perpulchros in ausus

De teneris animavit annis.

Jam tunc avarus laudis, & artium,

Et vitam inertem vivere nescius,

Sollers legebas, quidquid olim

Cecropiae cecinere Musae:

Quidquid Latinis Pallas in arcibus

Pulchrum, invidendum, non imitabile,

Sermone produxit pedestri,

Seu numeris, *fidibusque* Phoebi.

Illis docebas omnibus puer,

Qui sis futurus. Quippe aquilae vigor

Se prodit in nido, & leonum

A tenero calet vngue virtus.

At mens, & alti dos data spiritus,

Et copiosae cura scientiae

Infomnis, & famæ cupido,

Et decorum generosus ardor,

Vires ab annis duxit euntibus.

Nunc & sagaci Pierium manna

Tractasse plectrum, nunc Quiritum

Dulce loqui celebraris ore.

Nunc te, secundis vsque laboribus,

Priscasque leges, & minitantia

Edicta, maiorumque iussus,

Plissiacus, Bataususque, vidit

Haussisse Pindus: vidit, & vndique

Laudum tuarum plausibus insonat:

Themisque vidit, tor peractis

Nobilibus recreata coeptis.

Macte, o verendae Iustitiae sacer

Mytha! auspicatis tendere gressibus

Numquam remittes, quo petenti

Aetherii patet orbis aula.

Vt purpurarum clarus honoribus,
Iam nunc refulges! Mitraque nobilis
Vt te ornat, innuptoque gemma
Irradiat digito marita!

O te beatum! Sic faueant tibi
Longum merenti candida Numina!
Sic te fecundent, mellibusque
Te saturent, cyathisque Phoebi.

AD EVMDEM

Nomine alieno.

Dum tibi festiua, carissime, carmina luce,
Carmina Romuleis scribere tento modis:
Dum titulos, amplosque, tibi qui dantur, honores,
Ac meritas laudes dicere Musa parat:
Ne dicam laudes, ne scribere carmina tentem,
Ponere iam calamum, meque filere iubes.
Eloquar, an fileam? simul & iuuat esse loquutum:
At tu quum prohibes, & tacuisse iuuat.
Te tacuisse iuuat, praeclaraque nomina famae,
Quum non apta tuis laudibus ora geram.
Nouimus, ingenuas quantum puer hauseris artes:
Et iuueni studium, mensque virilis, erat.
Nec mora: seu condar, seu sol caput exferat vndis,
Adfuesti doctis inuigilare libris.
Ante alia, Ausonias tibi dulce reuoluere leges,
Et consultorum tot monumenta, fuit.

Nec minus ardebas, vernacula noscere iura,

Et quae Saxonides iussa dedere Duces.

Plura quid adiiciam? nil non didicisse iubebat,

Et venit utilitas, & decus vnde tibi.

Viderat egregios, sublimi ex fede, labores

Sancta Themis, nostri fida magistra chori.

Viderat: & plausit visis, &, laeta videndo,

O! quoties dixit: Postmodo qualis eris!

Scilicet excultus studiis, legumque peritus,

Eximium nostra nomen ab arte feres.

Tantumque feres mox praemia pulchra laborum,

Insignes titulos, purpureumque decus.

Fatidicam Themidem! sua sunt oracula Diuis:

Ille es, quem memini te cecinisse Deam.

Iam rutilo fulgore micas, fructusque perennes,

Quos labor & virtus promeruere, capis.

Adgredere o magnos, nil te remoratur, honores,

Frater, & o animae portio cara meae!

Adspice, tam faustis laetentur ut omnia rebus:

Ferreus, haud illis qui moueatur, erit.

Et Themis, & Patrum gaudet sanctissimus ordo:

Adplaudit meritis docta ceterua tuis.

Vosque exsultatis, patrii, mea cura, Penates,

Ante alios; felix sitque, iabetis, honos.

Sic tibi contingant dulcissima tempora vitae!

Sic votis habeas fata secunda tuis!

VIRO AMPLISS
IOH. FRIDER. MAIO

MORAL. AC POLIT. P. P. O. LIPS

*Cui, die natali, Horatii Carmina munusculum
offerebat.*

Flaccus adest, carusque tibi, nostrisque Camenis:

Testis amicitiae, Candide, Flaccus adest.

Scilicet haec sacra ferimus tibi munera luce:

Soluimus & Superis debita vota bonis.

At nec diuitias, aurique potentis aceruos,

At tibi nec titulos, nomen inane, precor.

His alii bellos se iactent, atque beatos:

Et titulis plaudant, diuitiisque suis.

Dii tibi, nobiscum, laetam deducere vitam

Donent, ac cythara carminibusque frui.

A. D. X. KAL. APRIL. A. E. S. CIOIOCLVI

VIRO AMPLISS
CAR. LVD. VIEDMARKTERO

LEGAT. SAXON. AD M. BRIT. REG

AB EPIST

Quid tibi visa Thetis? Liquidum quid regia Diui,

Nereidumque chorus?

Murmura quid pelagi, & toties male fida carina,

Aeoliaeque minae?

Nonne fuit satius placidam traducere vitam,

Ambitione procul?

Et procul a pelago, procul & ciuilibus vndis,

Rura beata sequi?

Et patrios coluisse Lares, interque Camenas,

Composuisse diem?

Non ego, quid Rhodani potor, quid Iberia, curo,

Et ferus Indus agat:

Quae mare sollicitent classes? quae dira Britannis

Pectore bella coquant.

At me Plisliacis tacitum sic Pallas Athenis,

Pieridesque tenent.

Et iuuat, Aonios inter iuuenesque, virosque,

Tempora transigere.

Hoc erat in votis: Superi maiora dedere,

Et meliora dabunt.

VIRO ERVDITISS
IOH. HENR. LEICHIO

PROF. AA. LIPS

*Quum, ad eum, Petri d'Orville poemata
remitteret.*

Sic Graiae faueant tibi Camenae,
Vt Graiae tibi sunt Camenae amorì,
Musarum decus, erudite Leichi!
Tam tu carminibus Tibullianis,
Doctis carminibus, venustulisque,
Mulcebas genium tui sodalis:
Lasiatum genium tui sodalis,
Tot nugis Bauii, simulque Maeui,
Dii magni! insipidis, & inficetis.

At vos, o Charitum, Cupidinumque,
Pleni verficuli, valetè, abite
Vestrumque ad dominum, in eumque amicum:
Qui vos plus oculis suis amabit,
Ipsum vt plus oculis meis amabo,

IN
 MORTEM ACERBAM
 IOH. HENR. LEICHI
 P. P. ACAD. SCIENT. BONON. SOC

Sic quoque te, Leichi, laetum vernantibus annis,
 Chorus reposcit Coelitum!

Sic tua Lethaeo conduntur lumina somno:
 Et fata terris te inuident!

Sunt, quibus hoc durum est miseram traducere vitam,
 Dum ruga fulcauit genas:

Nec iam vena calet, risusque iocique recedunt,
 Curaeque pectus obsident:

Queis abeunt sine laude dies, nullius & artis,
 Mentis nec altae conscii.

Hos habeat domus exilis Plutonia, tellus
 Hos, absque lacrimis, regat.

Te, decus Aonidum, propera te morte peremtum,
 Lugemus omnis ciuitas.

Puniceas rapido ceu turbine demetit Auster,
 Curam puellarum, rosas:

Heu mihi! sic validum Parca abstulit inuida nostris,

Amice Leichi, te choris.

Abstulit adtonitis moesto sic funere Musis

Te, dulce Musarum decus.

Ergo nec magnae profunt praeconia laudis:

Heu triste fatum! nec iuvat

Pectore Pieridas, totumque Helicon, referre:

Sors vna mortales manet.

Sunt, apud Elysium, sacri longo agmine vates,

Aeterna Pindi nomina;

Tot priscae heroes, doctae capita alta cateruae:

Quos inter, accumbis pius.

Nectareosque bibis cyathos, tam nobilis umbra,

Diuumque vitam transfigis.

At nos interea dabimus tibi munera, cantus,

Laudesque dicemus tuas.

Egregias laudes dicemus, & ossa quotannis,

Bustumque, spargemus rosa.

PRID. NON. MAII A. R. S. CIOCCCL

IN OBITVM
CHRIST. NEVHAUS

MERCAT. LIPS. SPECTATIS

A. R. S. CIO IDCCXXXX

Huc ades ad lacrimas, Elegeia, flebile carmen!

Huc ades, ad gemitus, huc gembunda veni!

Ferales habitus, inuisumque indue peplum,

Et volitent sparsae, scissae per ora, comae.

Occidit, ac tristi iacet ossa reconditus umbra,

Nilatius, columnen gentis, & urbis amor.

Occidit, adtonitos nec curat, ut ante, Penates:

Stat domus a domino moesta relicta suo.

Ille, inter ciues, quo non feruantior aequi,

Ille, tuus, Probitas candida, vixit honos.

Vixit & exemplum virtutis: vixit, & idem

Semper laude recens, laude superstes, erit.

Viuatur aeternum meritis, mors corpora tollit:

Nec fugies votis, nec pietate, rogam.

Heu! vetat immites Parca inuida flectere leges;

Iniicit in quemquam, ceu sua iura, manus.

Nec te, sancte senex, nec te tua plurima virtus,

Nec rapidae pietas eripuerit neci.

Nec poterant lenire preces fata, horrida fata;

Nec poterant atrum pellere vota diem.

O quoties, timidas tendens ad sidera palmas,

Sidera dura rogo, sidera dura quoror!

Et quoror auersos, quondam mea Numina, Diuos:

Et quoror in nostras tristia regna vices.

Et modo carminibus, placantur carmine Diui,

Ad mea tentabam vertere vota Deos.

Vota ego, Dii, facio, damnetis vos quoque votis!

Dii, valeat longum tam mihi dulce caput!

Tum cadet addictus modo candidus agnus ad aras,

Et modo splendet thuris honore focus.

Tumque merum fundam pius, adfigamque coronas,

Adiiciam titulum muneribusque meis.

Cur ego non tetigi Superos? quid fulmina mittunt?

Hostibus ah! noceant fulmina dira meis!

Quid precor infelix? Volucres vota irrita venti,

Per mare, per terras, diripienda ferunt.

Occubuit! neque enim praesagia falsa monebant,

Pallor & infolitus funeris augur erat.

Heu mihi! quas febres, quo vidimus agmine morbos!

Plurima terrebat mortis imago torum.

Ite, piaae lacrimae, nunc ite frequentibus vndis;

Ite, rigate genas, ite, rigate finus.

Ite: iuuat socios lacrimis confundere fletus,

Natorum pietas queis lauat ossa patris.

Proh miseros natos, infaustaue funera patris!

O pater! o tecum gaudia quanta ruunt!

Adspice, si qua mouent sacros mortalia manes,

Adspice funestam, post tua fata, domum.

Totque in ea lacrimas, passisque tot ora capillis,

Adspice, tot trepida pectora tunsa manu.

Ah, modo quid valeant planctus, crinesque soluti!

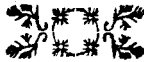
Ah, modo tot gemitus te reuocare queant!

At iam, parte tui meliore, receptus ad astra,

Astra inter, Superum gaudia summa capis.

Dimidiumque tenet tellus: teneatque sub aequo

Pondere, nec durus degrauet ossa lapis!

LESSVS FRATERNVS

Nomiue alieno.

Jam fat meorum vidi ego funera:
Vidi parentis, cum gemitu, rogum:
Fratresque permistos sororum
Composui lacrimofus vmbis.

Eheu! virentem te quoque pallidis
Maturior vis sedibus intulit:
Spretaque mortali caterva
Elyfiis dedit ire campis.

Non vanus olim Tyndarides nigras
Tranauit vndas, impavidum genus,
Et ferre mansuram peremto
Indocilis sine fratre vitam.

Hac arte, si fas fata recludere
Aerata, terris quid moror amplius?

Ibo, ibo, raptae quo sororis
Fert dolor intrepidum perire.

O spes inanes! Quae semel occidit
Vitae brevis lux, numquam homini redit.
O funus! exstinctumque gentis
Praesidium, decus, ac voluptas!

Ergo relictis quod superest, tuo
Tristes sepulcro munera mittimus;
Laudesque servamus perennes
Sub memori, colimusque, corde.

VOTVM

AD

APOLLINEM

In subito ac graui morbo Trilleri, v. A

LIPSIAE, A. R. S. CIO DCCCLIV.

Si quid, Phoëbe, potes, si quid modo carmina possunt,
Carmina, Teutonicis queis nil mihi dulcius oris,
Trillerum feruare tuum, natamque memento,
Blandam oculis, roseisque genis, frontisque decore,
Quae matrem virtute refert, ac more venusto;
Delicias patris, & viduae solatia vitae.

Vota cadunt: Trillere, vales, redeuntque lepores
Ingenii, mentisque vigor, risusque Camenae.
Sic te, Pieridum columen, seruauit Apollo.

IN
 STATVAM EQVESTREM
 AVGVSTI II. REGIS POLON
 IN FORO
 NOVAE CIVITATIS AD DRES DAM

Non capit Augusti immensos breue carmen honores:
 Carmina sic, sacro marmore, nulla legis.

ALIVD
 ILLVSTRIS. COM. A RVEPP*
Non memorata vides Augusti, hoc marmore, facta:
Quae lapis iste flet, publica fama docet.

ITEM EIVSD. ALIVD
Frons docet heroem: fuerit laus carmine maior.

* Cum illo quondam, in Aca-
 demia nostra, ingenium carmine
 experiri gratum inprimis fuit.
 Ac tum, inter alia, tale hoc epi-
 gramma composuit, ipso ab

CHRISTO, v. c. maximopere pro-
 batum. Mihi vero iucundum
 est, sic renouare memoriam tem-
 poris illius, quod, inter meliores
 litteras, suauiter transeginus.

P O R T A M

SCHOLAM PROVINCIALEM

Quum eam, in itinere, praeterueberet.

Numburgi adueniens puero mihi moenia visa,
Te quoque vicinam, nostrae dulcemque iuuentae,
Porta, salutarem sedem, carosque magistros:
Freytagium inprimis, nobis Permissidos vndas,
Et gemini ostendit princeps qui culmina Pindi.

Ast alio properare iuuat: nec pascere mentem
Adspectuque tuo datur, adspectuque patroni.
Interea saluete mihi, felicia rura!
Saluete o nemora, & montes, vallesque beatæ,
Pieriaequæ vmbrae! quas, Dii modo vota secudent,
Aeternum Aonides habitent, cum Pallade, Diuæ,
Aeternum doctique colant iuuenesque, virique.

AMICAE DOMVS

INAUGVRATIO

O mihi dilecti nimium saluete, Penates!

Saluete, o focii candida testa mei!

Quam laeta est facies vobis! quae culmina surgunt!

Quod decus! & nitido gratia quanta foco!

Tempus erat, formosa domus, quo squallida stabas,

Heu! latebra, hospitibus tristior ipsa tuis.

Quo tibi non risus, nec cognita turba iocorum,

Nec fuit ingenium, nec tibi forma fuit.

Saepe ego vicinus, memini, tum lumina verti:

Saepe ego tum fatis ingemuique tuis.

Vtque mihi rigido non sunt praecordia ferro,

Optant faciles, in tua vota, Deos.

Vota cadunt: en! tota nites, totamque per urbem,

Monstraris digito * * * * domus.

O bene * * *! per quem rediuiua resurgis,

Noster amor, domini deliciaeque tui.

VIRO CLARISSIMO
GEORG. CHRIST. KREYSIG A.M

Promissum tibi mittimus libellum,
Incomtum, lapidemque, caudicemque,
Plenum pulueris, atque aranearum,
Et si quid magis est eis inane.
At nostro capiti, caue, impreceris;
Peccatum nihil est, amice, nobis,
Promissum tibi mittimus libellum.

Hic & pagina non legetur vlla,
Et versus tibi non legetur vllus:
Hic & littera non legetur vlla,
Absque frigore, tussibusque centum.
At tu tam bonus es, mihiq; carus,
Tam carus mihi, quam tibi Camenae,
Flos sodaliti, decusque, nostri,
Istis, si sapis, abstinet nugis.

AD
AMICVM

En tibi Menkeniae cultissima carmina Musae;

Carmina Romani sic cecinere viri.

Haec nos delectant vacuos, his otia falle:

Falle moras, doctae Palladis inter opus.

Pliffiadasque inter Musas, adplaude poetae,

Et Clario, mecum, dic bene, amice, choro.

A M I C V M

* * dulce mihi, meisque, nomen,
* * si sapias, ut sapias profecto,
Ventis ocior, oppido aduolabis,
Et quasdam tibi cogitationes
Gratas accipies tui sodalis,
Quamquam te retrahet puella bella,
Nigris illa oculis puella bella,
Ore purpureo puella bella,
Bella moribus, atque bella verbis,
Illa bella puella, tota bella.
At tu, si sapias, ut sapias profecto,
Ventis ocior, oppido aduolabis,
* * dulce mihi, meisque, nomen.

AD
A M I C V M

* * * Aonidum decus fororum,
 Et pars magna sodalium meorum,
 Fac, ad me venias, cadente sole:
 Fac, tecum veniant tui lepores,
 Tecum, quidquid habes facetiarum.
 Poscit Hesperus hic tuos lepores;
 Poscit, quidquid habes facetiarum.
 Eia! rumpe moras tenaciores,
 Te Daphnis vocat, & cupit vocata
 Te iam fusca Chloe, brenisque Phyllis,
 Et, cum Doride candida, Lycoris.
 Eia! rumpe moras; adesto, adesto,
 * * * Aonidum decus fororum!

AD
POETAM AMICVM
RESPONSIO

Maffica quod fuerant Venusino vina poetae:

*Hoc mihi G * * * blanda Camena fuit.*

Vt Veientanum labris depello rubellum

Sic fugio rauci carmina * * *

DRESDAE A. R. 'S. CIOIO CCLIII

A D

E V M D E M

*Vt scriptos Hymenaeos exhiberet.***Q**uid prēmīs argutae lusum, G * * *, Camenae,

Et placitae laudes, gaudia nostra, Rosae?

Te ni poeniteat taedas cecinisse ingales,

Adsis, & tecum saepe vocatus Hymen!

Haec cupidus rogitō; cupida & petit ipsa Lycoris:

Sic quoque si renuis, poscit amica cohors.

CATULLO SVO

Sic vos, aureoli sales Catulli,
Sic vos, aureoli sales Tibulli,
Et cultae addiduum legant puellae,
Et quantum est iuuenum politiorum!
Nam quid pulchrius est, benigniusque,
Istis aureolis, Catulle, donis,
Istis aureolis, Tibulle, donis,
Quae vestri referunt mihi libelli?

Saluete, o lepidi mihi libelli,
Et gratum mihi ter quaterque donum!
Saluete, o nimium manus benignae,
Per quas sic lepor est meis libellis!

At vobis tunicas dabo, libelli,
Comtas, aureolasque, splendasque,
Ut splendent numeri mei Tibulli;
Ut comti bene sunt sales Catulli;
Ut sunt aureoli meique numi.

IN NOVAM
CLEM. IANITII POLONI
 POEMATVM EDITIONEM

O mihi Sauromatum dulces saluete Camenae!

Salue IanitI Calliopea chelys!

Itala quam coluit tellus; cui totus, amore

Captus Apollineo, Vistula plaufit aquis.

Cui Cricius placidas, & cui Cmita, adplicat aures *,

Maxima Castalii gloria vterque chori.

Et Cricio fimiles, Cmitae fimilesque, Zalufci,

Sarmatiae columen, Sarmatiaeque decus.

O! tibi tam longae superent si flamina vitae,

Nestoreoque feni venerit atra dies.

Hi quoque, Ianiti, fuerint pars magna libelli,

Ornarintque modos nomina clara tuos.

* *Andr. Cricius*, Archi-Epi-
 scopus Gnesnensis; & *Petrus*

Cmita, Palatinus Cracouiensis;
 Maecenates IANITII.

Ledaei fratres, patrii capita alta senatus,

Insignes meritis, & pietate, viri.

Atque Aganippaeae caneres praeconia laudis,

Et caneres doctae limina sacra domus:

Queis Charitum chorus omnis adest, vatunq[ue] caterua,

Et resonant mistis aurea plectra tubis.

Tu quoque, Pierios inter memorande sodales,

Sic tunfulo cernis te superesse tuo.

Iamque adf[utur]is, dilecte mihi, totiesque cupite,

Deliciae Venerum, Castalidumque, liber.

Ornatus minio venias, ac fronte politus,

Et tibi sit toto gratus in ore decor.

Qualiter Heerquenio visus, sua cura, Secundus *;

Qualiter Heerqueni[us] visus & ipse mihi.

* GERARD, NICOL. HEER-
KENS, Poeta et Medicus Gro-
ninganus, scripsit cultissimos
elegos, in PETRI LOTICHII

SECUNDI Poematum novam
editionem, quae, studio PETRI
EVRMANNI, V. C. prodiit,
Amstelod. 1754. 4. IDEM etiam,

Ille Camenarum castus, Phoebique, sacerdos,

Ille fœdilitii lucida stella mei.

Nec te Lœchiadès tantum teneantquē, legantque:

Te foueat Musas, fertaque, quisquis amat.

amantissimus nostri, ab fratre Carmina humanissime suscepit,
prolata in medium IANITII eleganti hoc epigrammate:

Ianitium fratris legi, fraterque, bonusque

Sarmata, non aliter, quam tua scripta, placent.

Felix Criseni, quem Christius addit amicis,

Addidit Arcadibus Roma superba suis.

Sed licet hinc felix, longe felicior inle es,

Affecta Musarum quod tibi frater adest:

Quod tibi nata domi Musa est, cui fidere Musa,

Cui tua gratari possit, & aegra queri.

Quum te Dii facerent Amphiona, gratia facta est:

Sed maior, Zetho quum data plectra tuo.

66X*723
66X*723

EPIGRAMMA GRAECVM *
LATINE REDDITVM

Τέσσαρες αἱ Χάριτες, Παφία δύο, καὶ δέκα Μῶσαι:
Δερκυλὶς ἐν πάσαις, Μῶσα, Χάρις, Παφίη.

* * *

Bina Venus; Charites quatuor; bis quinque Camenae:
Omnia Dercyllis, Gratia, Musa, Venus.

* RUFFINI hoc epigramma est, toties laudatum, inprimis a BOYHOVSIO, in Tr. de la Maniere de bien penser, p. 156. Tentarunt idem illud clarissimi nominis poetæ, ACTIVS SANNAZARIVS, Lib. III. Epigr. 2. & MENAGIVS, in Menagium. T. IV. p. 28. non inuita Minerva, Latinis verbis exscribe-

re. Verum his palmam præripere viderur FRANC. VASSORIS venustum carmen, in ipsius Poematibus, p. 118. Quod mihi quum nuper, aliud agenti, innotesceret, vehementer meae qualicumque operæ, ob quamdam similitudinem, sum gratularus. Est autem tale:

Bina Venus, Musæque decem, bis Gratia duplex:
Dercyllis, has inter, Gratia, Musa, Venus.

AD
R O S A M

O decus florum, rosa, nata Pacto,
Candidae seu tu gremium puellae,
Seu petis dextram, magis aut foueri
Pectore gestis;
Quo iuuat, vadas, Venere haud iniqua;
Plena iucundi placeas odoris,
Sentiunt qualem, per agros, Sabaei,
Flore beatos.

A D
M V S A S

Ite igitur, tenues, quondam mea cura, Camenae!

Ah genus infidum, Calliopea, vale!

Phoebe vale, valeantque lyrae, cytharaeque Dearum,

Et bifidi valeant culmina sacra iugi!

Sint alii, quos plectra iuuant, queis laurea cordi est:

Laurea, Castalii gloria summa chori.

Me quoque Pieridum, vixdum puerilibus annis,

Me quoque Apollineae ceperat artis amor.

Tum mihi praecipuum studium legisse libellos,

Sive Catulle tuos, siue Tibulle tuos.

Et noctu, atque die, diuinam Aeneida volui:

Gestaui et gremio te, Venufine, meo.

Tuque, o infelix teneri praeceptor amoris,

Tu mihi luminibus carior ipse meis.

Saepius Augusti, tecum, defleximus iras;

Saepius & nobis lecta Corinna fuit.

Ex illo, ingenii modulum tentauimus ipsi:

Lusit & Ausoniis nostra Thalia modis.

Prima tibi tulimus paruae munuscula Musae,

Porta, iuuentutis fida magistra meae.

Quae, licet exiguo cultu, placuisse videbam:

Primitias Cereri sic placuisse ferunt.

Inde ego Pieriae laudis delusus honore:

Inde ego carminibus tempora plura dedi.

Tempora subdixi studiis grauioribus olim,

Docta Minerua tibi, sancta Themisque tibi.

Nec me tam Sophies mysteria nosse iuuabat,

Oceanique vias, fidereumque polum:

Quam Phoebi lustrare sacros, Helicone, recessus,

Pegaseasque vndas, Castaliumque nemus.

O! quoties cecini magnorum facta virorum:

Te, Loffi, patrii gloria prima soli.

Et cecini Aonidas, formosaeque nomina, Nymphas,

Et vos, o fidae pectora amicitiae!

At satis est, Musae, satis est luisse tot annos

Iam satis est choreas, plectraque vestra, sequi.

Ecce igitur cytharas, & cetera ludicra, linquo:

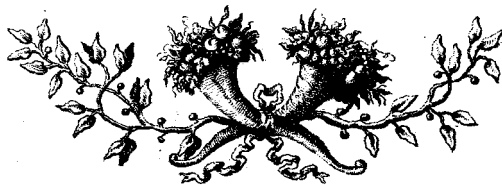
Ludicra temporibus sunt minus apta meis.

Et modo maiorum mihi rerum panditur ordo:

Hic labor, hoc studium, delictumque meum.

Ite igitur, tenues, quondam mea cura, Camenae!

Ah genus infidum, Calliopea, vale!

†) P. 16. v. 16. *domus* l. *domos*. P. 50. v. 14. *tua* l. *tuae*.
 P. 78. v. 1. *Britannis* l. *Britanni*. P. 90. v. 4. *Permissidos*
 l. *Permessidos*.

HALAE SAXON. IMPRIMEBAT SCHNEIDER

